
Fra: Dag Bastholm <dagbas@nfk.no>
Sendt: 2. oktober 2019 14:11
Til: Postmottak KLD
Kopi: Kirsti Saxi; Stine Qvigstad Jenvin; Katrine Erikstad
Emne: Høring - Forslag til endringer i naturmangfoldloven og rovviltforskriften referanse 19/1892
Vedlegg: Høring - Forslag til endringer i naturmangfoldloven og rovviltforskriften (2358226).pdf

Nordland fylkeskommune oversender administrativt svar til denne høringssaken. Vårt svar er foreløpig. Høringsuttalelsen kan bli endret etter politisk behandling i Fylkesråd og Fylkesting. Politiske vedtak i saken vil bli ettersendt.

Mvh

Dag Bastholm
Rådgiver
Nordland fylkeskommune
Tlf 97529993

FYLKESTINGSSAK

Saksnummer	Utvalg/komite	Dato
	<utvalg>	<dato>

Høring - Forslag til endringer i naturmangfoldloven og rovviltforskriften

Sammendrag

I denne saken uttaler Nordland fylkesting seg til høring om endringer i naturmangfoldloven og rovviltforskriften.

Dagens rovviltforvaltning bør endres for å bli mer bærekraftig. Den må ivareta rovdyrenes betingelser for å opprettholde gode og sunne bestander. Samtidig har saue- og reinbeitenæringen behov for gode, trygge og langsiktige økonomiske rammer for å styrke og opprettholde attraktive lokalsamfunn.

Nordland fylkesting slutter seg til forslag om å gjøre nødvergeloven i samsvar med de opprinnelige intensjonene. Det vil også være en forbedring av rovviltforvaltningen å gi landbruksdirektoratet rett til medvirkning i forvaltningsplaner. Kommunenes klageadgang vil styrke lokal påvirkning innen dette politikkområdet.

Åpning i lovverket for bruk av lys på åte og elektronisk overvåkning av jervbås støttes.

Nordland er et langt fylke med store variasjoner. Fylket har en viktig beitenæring både av sau og reinsdyr. De foreslåtte organisatoriske endringer med hensyn på avgrensning av regioner og bestandsmål vil ikke skape tryggere sosiale og økonomiske rammer for næringene. Forslag som angår regiongrenser uavhengig av grensene for de nye folkevalgte regionene og oppdeling av landet i to med hensyn på bestandsmål støttes ikke. Konsekvensene av disse forslagene er for lite utredet.

Opprettelsen av et eget klageorgan uten departemental instrueringsrett støttes ikke da dette vil bidra til avpolitisering av rovviltforvaltningen. Det vil også fristille departementet fra ansvar overfor Stortinget.

Bakgrunn

Klima- og miljødepartementet har sendt på høring forslag til endring i lov om forvaltning av naturens mangfold (naturmangfoldloven), forskrift om forvaltning av rovvilt og forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst.

Regjeringen foreslår endringer som enten har sin bakgrunn i oversendte forslag fra Stortinget, som oppfølging av egen regjeringsplattform eller som anbefalinger fra evaluering av rovviltforvaltningen. En av endringene er en følge av en inkurie ved endring nødvergebestemmelsen i naturmangfoldloven § 17.

De andre endringene er:

2. Etablering av en uavhengig rovviltklagenemd.
3. Endring av de geografiske ansvarsområdene for den regionale rovviltforvaltningen.
4. Det foreslås å gi landbruksdirektoratet rett til å gi innspill til forvaltningsplaner.
5. Kommunene foreslås å få rettslig klageadgang til vedtak fattet i henhold til rovviltforskriften.
6. Tillatelse til å bruke lys ved åtejakt på jerv og elektronisk overvåkning av jervebåser.

Det tas i hovedsak sikte på at endringene skal tre i kraft innen 1. januar 2020.

Høringsfristen er satt til 1. oktober 2019. Nordland fylkeskommune har søkt om utsatt frist for å rekke behandlingen i oktobertinget. Fristforlengelse er ikke innvilget av departementet.

Problemstilling

Departementet ønsker med forslaget å gjøre flere endringer knyttet til bestemmelser som gjelder rovdyrforvaltningen. Under følger en kort beskrivelse av disse.

Ad 1. Nødvergebestemmelsene i naturmangfoldloven

Endringer i nødvergebestemmelsen er forslag som falt ut da loven ble opprettet. Videre ønsker departementet å bringe bestemmelsen i tråd med Bernkonvensjonen og å følge opp kjennelse i Høyesterett.

Ad 2. Etablering av en uavhengig rovviltklagenemd

Flertallet i *Energi- og miljøkomiteen* har uttrykt ønske om at det etableres en uavhengig rovviltklagenemd. Denne skal behandle klager på vedtak om kvoter for jakt og felling fattet av Miljødirektoratet og rovviltnemndene. De to politiske plattformene Jeløya-plattformen (14. januar 2018) og Granavolden-plattformen (17. januar 2019) tar også opp opprettelse av ei slik klagenemd.

Ad 3. Endring av de geografiske ansvarsområdene for den regionale rovviltforvaltningen

I 2016 ble det gjennomført en evaluering av den regional rovviltforvaltning. Den viste blant annet at ansvarsområdene var for små til at rovviltbestandene kan holdes på stabile og eksakte måltall. Hensikten med de nye forvaltningsregionene med felles bestandsmål og arealdifferensiering på tvers av forvaltningsregioner, er å øke presisjonen og forutsigbarheten i rovviltforvaltningen. Regjeringen mener dette vil gi rovviltnemndene større ansvar for en tydelig soneforvaltning.

Ad 4. Det foreslås å gi landbruksdirektoratet rett til å gi innspill til forvaltningsplaner

Bakgrunnen for forslaget med å gi Landbruksdirektoratet rett til å gi innspill på forvaltningsplaner for rovvilt, er ønsket om å inkludere landbruksmyndighetene i enda større grad i arbeidet med regionale forvaltningsplaner for rovvilt.

Ad. 5. Kommunene foreslås å få rettslig klageadgang til vedtak fattet i henhold til rovviltforskriften

I dag har kommunene ikke rettslig klageinteresse på vedtak fattet etter rovviltforskriften. Det foreslås derfor endringer som åpner for at kommuner kan klage på vedtak etter rovviltforskriften.

Ad 6. Tillatelse til å bruke lys ved åtejakt på jerv og elektronisk overvåkning av jervebåser.

Det er gjort forsøk med ulike typer virkemiddel for å kunne få til en mer effektiv jervejakt. Stortinget har bedt regjeringen om å sende på høring forslag om å gjøre virkemidlene om fastmontert kunstig lys ved åtejakt på jerv og elektronisk overvåking av jervebås permanente. Dagens viltlov § 20 tredje ledd slår fast at bruk av kunstig lys i jaktøyemed er forbudt.

Drøfting

Ad 1. Nødvergebestemmelsene i naturmangfoldloven

Opprinnelig hadde viltloven § 11 første ledd en felles regel som ga adgang for enhver til å avlive vilt for å hindre skade på person eller bufe, og vilkåret «må anses påkrevet» dekket begge disse situasjonene.

Bakgrunnen for departementets forslag om å endre nødvergebestemmelsen nå, er å rette opp en inkurie da naturmangfoldloven ble opprettet. Høyesterett har påpekt at dersom loven ved en glipp er blitt annerledes enn forutsatt, må dette rettes opp ved en lovendring.

På bakgrunn av dette fremmes det et nytt tillegg til § 17 i naturmangfoldloven (endringer markert med understreking):

”Vilt kan avlives når det må anses påkrevd for å fjerne en aktuell og betydelig fare for skade på person. Eier, eller en som opptrer på vegne av eieren, kan avlive vilt når det må anses påkrevd på grunn av et pågående eller umiddelbart forestående angrep på bufe, tamrein, gris, hund og fjørfe”.

Ad 2. Etablering av en uavhengig rovviltklagenemd

I dag fattes vedtak om felling av rovvilt av rovviltnemndene, fylkesmennene og Miljødirektoratet. Klageinstans for vedtak er Miljødirektoratet og Klima- og miljødepartementet (KLD). Myndighetsforholdet varierer avhengig av bestandsstørrelse, tiden på året

Faktaboks

Enkeltsoknader om skadefelling behandles av Fylkesmannen i perioden 1. juni - 15. februar, innenfor rammen av kvote for skadefelling fastsatt av Miljødirektoratet/rovviltnemnd. Miljødirektoratet er klageinstans i slike saker.

Enkeltsoknader om skadefelling behandles av Miljødirektoratet i perioden 16. februar - 31. mai. KLD er da klageinstans.

Vedtak om skadefelling av enkelt dyr treffes enten av fylkesmennene (innenfor rammene av kvoter satt av rovviltnemndene eller Miljødirektoratet) eller av Miljødirektoratet (ekstraordinære uttak i yngletidsperioden). Vedtakene kan påklages Klima- og miljødepartementet.

Fylkesmannen treffer vedtak om erstatning for tap av husdyr og tamrein til rovvilt, med Miljødirektoratet som klageinstans.

Søknader om tilskudd til forebyggende tiltak mot rovvilt skader og konfliktdependente tiltak (FKT-forskriften) som har regionalt preg behandles av Fylkesmannen. Miljødirektoratet er klageinstans.

og hvorvidt det fattes vedtak om kvoter for felling eller vedtak om uttak av enkeltindivider ved skadefelling. Vedtak om kvoter treffes enten av rovviltnemndene (bestandsmål nådd) eller av Miljødirektoratet (bestandsmål ikke nådd), og alle vedtak kan påklages til KLD.

Miljødirektoratet og KLD kan, som klageinstans, prøve alle sider av saken. KLD som overordnet organ kan også instruere underliggende organer. Ei klagenemd som kan instrueres kan bidra til større faglig legitimitet og uavhengighet fra skiftende regjeringer i rovviltforvaltningen.

En uavhengig klagenemd vil frata statsråden ansvar overfor Stortinget i nemdas avgjørelser.

Bestemmelser for nemda foreslås inntatt i en ny § 26b i naturmangfoldloven:

Vedtak om kvoter for jakt, lisensfelling og skadefelling av rovvilt, vedtak om skadefelling av enkeltdyr av rovvilt, vedtak om erstatning for tap av husdyr og tamrein til rovvilt og vedtak etter rovviltforvaltningens tilskuddsordninger kan påklages til Rovviltklagenemnda.

Departementet kan ikke instruere Rovviltklagenemnda om avgjørelse i enkeltsaker eller omgjøre vedtak truffet av nemnda. Departementet kan heller ikke instruere Rovviltklagenemnda om lovtolkning, skjønnsutøvelse eller prioritering av saker.

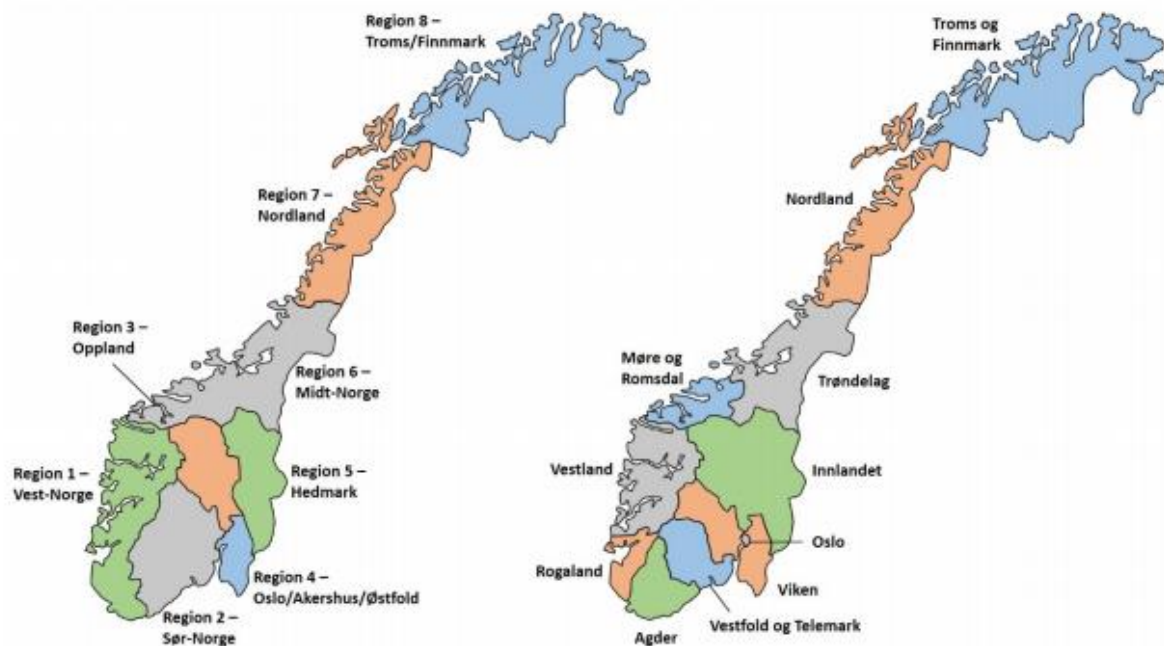
I saker hvor Rovviltklagenemnda er klageinstans, kan departementet ikke instruere det organet som behandler saken i førsteinstans, om avgjørelse i enkeltsaker. Departementet kan heller ikke omgjøre vedtak i slike saker. Departementet oppnevner medlemmene i Rovviltklagenemnda. Kongen kan ved forskrift gi nærmere regler om Rovviltklagenemndas sammensetning, organisering, saksbehandling mv."

Ad 3. Endring av de geografiske ansvarsområdene for den regionale rovviltforvaltningen

I dag er det 8 rovviltregioner. Til de enkelte rovviltnemndene oppnevnes av departementet (KLD), etter forslag fra fylkestingene, eller av Sametinget følgende antall faste medlemmer:

- a) Region 1: Sogn og Fjordane fylkesting to medlemmer, Hordaland fylkesting ett medlem, Rogaland fylkesting ett medlem, Vest-Agder fylkesting ett medlem,
- b) Region 2: Telemark fylkesting to medlemmer, Aust-Agder fylkesting ett medlem, Vestfold fylkesting ett medlem, Buskerud fylkesting ett medlem,
- c) Region 3: Oppland fylkesting fem medlemmer,
- d) Region 4: Akershus fylkesting to medlemmer, Østfold fylkesting to medlemmer, Oslo bystyre ett medlem,
- e) Region 5: Hedmark fylkesting fire medlemmer, Sametinget ett medlem,
- f) Region 6: Nord-Trøndelag fylkesting to medlemmer, Sør-Trøndelag fylkesting ett medlem, Møre og Romsdal fylkesting ett medlem, Sametinget to medlemmer,
- g) Region 7: Nordland fylkesting fire medlemmer, Sametinget to medlemmer,
- h) Region 8: Troms fylkesting to medlemmer, Finnmark fylkesting to medlemmer, Sametinget to medlemmer.

Basert på evalueringer mener departementet at inndelingen i åtte forvaltningsregioner for rovvilt ikke fungerer godt nok. Den gir for lav presisjon i rovviltforvaltningen med tanke på bestandsmålsoppnåelse og skaper manglende forutsigbarhet og usikkerhet i forvaltningen. For å skape større presisjon, må bestandene forvaltes sammenhengende over større områder. Samtidig vil større forvaltningsregioner for rovvilt gi rovviltnemndene et større ansvar og en bedre mulighet til å ta hensyn til utmarksbeitets eller reindriftens utbredelse.

Figuren til venstre viser dagens rovviltregioner. Figuren til høyre viser de nye fylkene.

Høringsforslaget uttrykker at dagens avgrensning i forvaltningsregioner for rovvilt ikke samsvarer med de administrative grensene til de elleve nye fylkene som følger av regionreformen. Dette som vil skape utfordringer for forvaltningen og administrasjon av forvaltningsregionene for rovvilt.

Vurdering av antallet rovviltregioner må ta hensynet til muligheten for å skape en god forvaltning som tar hensyn til så vel rovdynenes, utmarksbeitenes og reindriftens utbredelse. Dette er utfordringen som ligger i rovviltnemndenes arbeid med tydelig soneforvaltning.

Erfaringer så langt tilsier at mulighetene i soneinndelingen har vært for begrensede. Det vil derfor ikke være en god løsning å dele opp i enda flere regioner. Det vurderes heller ikke som en god løsning å slå sammen til to eventuelt tre regioner.

Departementet mener at en forvaltningsmodell med fire eller fem rovviltregioner vil gi størst mulighet for presisjon i forvaltningen. KLD mener dette gir en oppdeling som kan ta tilstrekkelig hensyn til rovdynenes, utmarksbeitets eller reindriftens utbredelse.

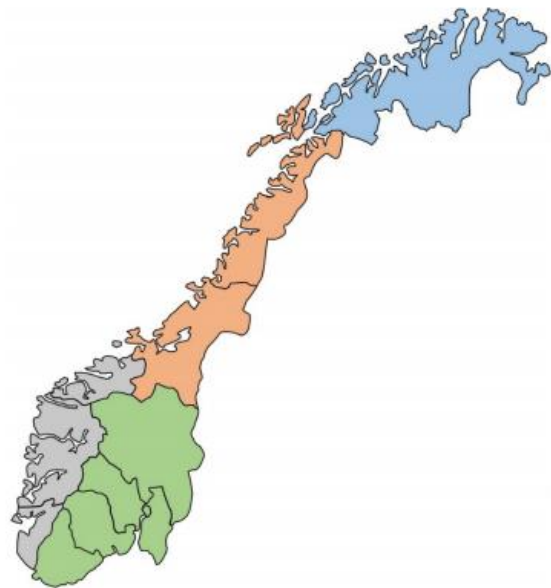
Om sonedeling i nord skrives departementet:

Når det gjelder de nordligste fylkene, mener KLD at det mest aktuelle alternativet er å videreføre dagens forvaltningsregion med Troms og Finnmark i én forvaltningsregion (dagens forvaltningsregion 8). Et annet alternativ er å slå Troms og Finnmark

sammen med Nordland (dagens forvaltningsregion 7). Troms og Finnmark og Nordland er områder som har store likheter hva gjelder ressursgrunnlag, og som til dels deler noen av de samme mulighetene og utfordringene knyttet til reindrift, husdyr og rovvilt. Dette er regioner som også har til felles at de har en lang grense til naboland, og de utfordringer som er knyttet til dette. En slik sammenslåing vil etter departementets syn likevel føre til at forvaltningsregionen får et ansvar som blir uforholdsmessig stort, sammenlignet med andre forvaltningsregioner, med tanke på utfordringer knyttet til ulike rovviltforekomster, tamrein og husdyr. Samtidig vil blant annet utbredelsen og omfanget av reindrift og husdyr i fylkene, samt tilknytning til henholdsvis Russland, Finland og Sverige, og historikk for samhandling med disse landene, bety at Troms og Finnmark bør forbli en egen forvaltningsregion for rovvilt.

I det videre og oppfølgende resonnementet sies det:

Det kan også være hensiktsmessig å slå Nordland sammen med Trøndelag. Dette er fylker som deler lang grense med Sverige, og i stor grad deler de samme mulighetene og utfordringene knyttet til reindrift, husdyr og rovvilt. På den annen side kan fylkenes ulikheter i topografi og utforming tale mot en slik sammenslåing, selv om dette er et relevant argument for de fleste forslag til sammenslåing av forvaltningsregioner for rovvilt. Det kan også være naturlig å vurdere om Trøndelag bør slås sammen med Møre- og Romsdal (tilsvarende dagens forvaltningsregion 6), i stedet for Nordland.

Alternativ 1- fire forvaltningsregioner

Basert på en ny forvaltningsmodell med fire forvaltningsregioner for rovvilt, mener KLD følgende fordeling av de elleve nye fylkene er mest hensiktsmessig og gir flest administrative, forvaltningsmessige og biologiske fordeler:

- Region Nord: Troms og Finnmark.
- Region Midt-Norge: Nordland og Trøndelag.
- Region Vestlandet: Møre og Romsdal, Vestland og Rogaland.
- Region Østlandet: Innlandet, Oslo, Viken, Vestfold og Telemark og Agder.

En modell med fire forvaltningsregioner slik departementets forslag vil ifølge departementet i liten grad medfører endringer i rovviltprofilen for de nye forvaltningsregionene Nord (Troms og Finnmark) og Østlandet (Innlandet, Oslo, Viken, Vestfold og Telemark og Agder). Her vil bestandsmålene i dagens forvaltningsregioner 2 (Vestfold, Buskerud, Telemark og Aust-Agder), 3 (Oppland), 4 (Østfold, Akershus og Oslo) og 5 (Hedmark) summeres sammen for den nye forvaltningsregionen Østlandet. Dagens forvaltningsregion 8 (Troms og Finnmark)

med tilhørende regionalt bestandsmål videreføres, på samme måte som i dag, for forvaltningsregionen Nord.

Imidlertid vil et forslag med fire nye forvaltningsregioner få betydning for rovviltprofilen for de nye forvaltningsregionene Midt-Norge (Nordland og Trøndelag) og Vestlandet (Møre og Romsdal, Vestland og Rogaland). Grunnen til dette er at forvaltningsregion 6 Trøndelag (Møre og Romsdal og Trøndelag) splittes opp. Trøndelag foreslås slått sammen med Nordland, og Møre og Romsdal foreslås slått sammen med fylkene Rogaland og Vestland.

Alternativ 2- fem forvaltningsregioner

I en løsning med fem forvaltningsregioner for rovvilt, tar departementet utgangspunkt i modellen med fire forvaltningsregioner. Ut fra denne skilles det ut enkelte fylker til en ny, femte forvaltningsregion. De mest aktuelle fylkene er etter KLDs syn Nordland eller Agder og Telemark og Vestfold. KLD mener det er mest naturlig at Agder og Vestfold og Telemark blir en egen forvaltningsregion for rovvilt.

For Nordland argumenteres det med at rovviltet har svært store leveområder i Nord-Norge, og at dette tilsier at det er viktig å ha store, robuste forvaltningsregioner for rovvilt i denne delen av landet.

En ny forvaltningsmodell med fem forvaltningsregioner for rovvilt, vil ifølge KLD gi flest administrative, forvaltningsmessige og biologiske fordeler:

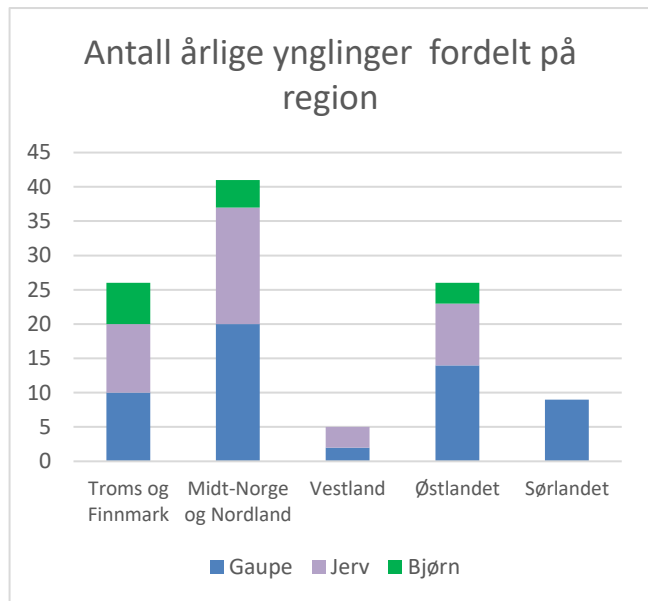
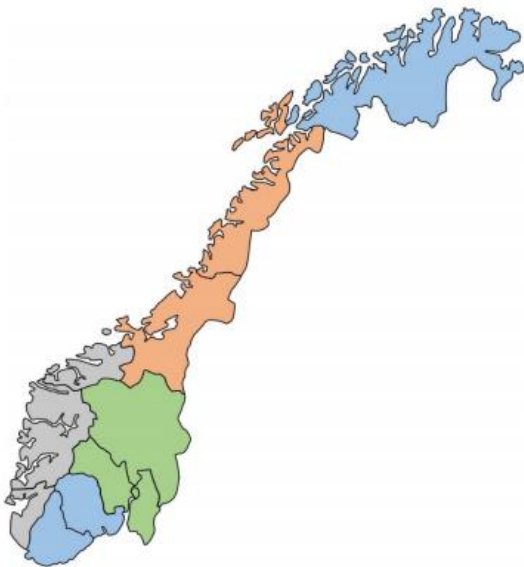
- Region Nord: Troms og Finnmark.
- Region Midt-Norge: Nordland og Trøndelag.
- Region Vestlandet: Møre og Romsdal, Vestland og Rogaland.
- Region Østlandet: Innlandet, Oslo, Viken.
- Region Sørlandet: Vestfold og Telemark og Agder

Forvaltningsmål – måltall for ynglinger

Med bakgrunn i dette kan dagens forvaltningsmål ha følgende fordeling på fem nye forvaltningsregioner:

- Region Nord – Troms og Finnmark: 10 ynglinger av gaupe – hvorav 4 i Finnmark, 10 ynglinger av jerv – hvorav 3 i Finnmark og 6 ynglinger av bjørn.
- Region Midt-Norge – Nordland og Trøndelag: 20 ynglinger av gaupe, 17 ynglinger av jerv og 4 ynglinger av bjørn.
- Region Vestlandet – Møre og Romsdal, Vestland og Rogaland: 2 ynglinger av gaupe og 3 ynglinger av jerv.
- Region Østlandet – Innlandet, Oslo og Viken: 24 ynglinger av gaupe, 9 ynglinger av jerv, 3 ynglinger av bjørn, samt 4–6 årlige ynglinger av ulv hvorav 3 skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge

- Region Sørlandet – Vestfold og Telemark og Agder: 9 ynglinger av gaupe.

Figuren til venstre viser landet delt i 5 forvaltningsregioner. Figuren til høyre viser forvaltningsmål fordelt på disse fem regionene.

Med bakgrunn i dette kan dagens forvaltningsmål ha følgende fordeling på fire nye forvaltningsregioner:

- Region Nord – Troms og Finnmark: 10 ynglinger av gaupe – hvorav 4 i Finnmark, 10 ynglinger av jerv – hvorav 3 i Finnmark og 6 ynglinger av bjørn.
- Region Midt-Norge – Nordland og Trøndelag: 20 ynglinger av gaupe, 17 ynglinger av jerv og 4 ynglinger av bjørn.
- Region Vestlandet – Møre og Romsdal, Vestland og Rogaland: 2 ynglinger av gaupe og 3 ynglinger av jerv.
- Region Østlandet – Innlandet, Oslo, Viken, Vestfold og Telemark og Agder: 33 ynglinger av gaupe, 9 ynglinger av jerv, 3 ynglinger av bjørn, samt 4–6 årlige ynglinger av ulv hvorav 3 skal ha skjedd i revir som i sin helhet ligger i Norge.

Mulige nye forvaltningsmål viser at det tillates svært få ynglinger i regionen Vestlandet. Dette innebærer at beitenæringen i Nord og Midt-Norge må bære konsekvensene av større rovviltandel. Dette til tross for at Vestlandet har stor bestand av hjort som kan være et byttedyr for gaupe og jerv. Eksisterende og foreslått fordeling innebærer at reindriften nord for Dovre må bære tapene. Utredningen diskuter ikke konsekvenser av denne skjevfordelingen. Den redegjør heller ikke på en god måte for hvorfor fordelingen er som foreslått.

Forslag til formalisert samarbeid mellom forvaltningsregionene

Departementet foreslår at rovviltmyndene bør få større, felles ansvar for å forvalte rovviltbestandene på tvers av forvaltningsregionene for rovvilt. Mer sammenhengende og hensiktsmessige soner for rovvilt og beitedyr vil gi bedre forvaltning. Departementet mener av den grunn det bør legges føringer om samarbeid om arealdifferensiering/sonelinndeling på

tvers av forvaltningsregioner for rovvilt, samt vurderes å fastsette felles bestandsmål på tvers av regiongrenser. Dette foreslås tas inn som ny paragraf i forskriften (§4a).

En forvaltning med felles bestandsmål for flere regioner vil på den annen side bidra til å svekke den regionale forankringen og selvstendige tilpasningen. Det må heller ikke ses bort fra at manglende kunnskap om lokale forhold i andre regioner kan utgjøre et hinder for god og balansert forvaltning på tvers av soner.

Departementet ser for seg at landet kan deles i to med felles bestandsmål henholdsvis nord og sør for Trondheimsfjorden og Stjørdalselva/Tevla. Med en slik inndeling foreslås det:

- Sør: 42 ynglinger av gaupe, 15 ynglinger av jerv, 3 ynglinger av bjørn og 4-6 ynglinger av ulv
- Nord: 23 ynglinger av gaupe, 24 ynglinger av jerv og 10 ynglinger av bjørn.

I dette forslaget er 3 ynglinger av gaupe flyttet fra nord til sør.

Ad 4. Det foreslås å gi landbruksdirektoratet rett til å gi innspill til forvaltningsplaner

Forvaltningsplanene står helt sentralt i arbeidet med å etablere en geografisk differensiert forvaltning. Før rovviltnemndene vedtar sine forvaltningsplaner, skal forvaltningsplanen sendes til Miljødirektoratet for uttalelse, jf. rovviltforskriften § 6, annet ledd. KLD mener det er grunn til å vurdere om også landbruksmyndigheter bør komme tettere på arbeidet med forvaltningsplaner for rovvilt. Det er foreslått å ta dette inn i rovviltforskriften § 6.

Ad. 5. Kommunene foreslås å få rettslig klageadgang til vedtak fattet i henhold til rovviltforskriften

Departementets mener det er juridiske og forvaltningsmessige grunner som taler mot at kommuner skal ha klageadgang på vedtak fattet med hjemmel i rovviltforskriften. Imidlertid blir ofte vedtak om felling av rovvilt påklaget av en rekke aktører. Dette er saker som også angår kommunenes interesser. Departementet foreslår at kommuner gis klageadgang for enkeltvedtak fattet med hjemmel i rovviltforskriften, ved at dette presiseres i rovviltforskriften § 18 om klageadgang.

Ad 6. Tillatelse til å bruke lys ved åtejakt på jerv og elektronisk overvåking av jervebåser.

Det er vanskelig å felle jerv, og en stor del av uttakene av dyrene skjer gjennom hiuttak. Hiuttak er en fellingsmetode som er kontroversiell, samtidig som den er krevende både mht. menneskelige og økonomiske ressurser. Omfanget av hiuttak må reduseres. Bruk av kunstig lys ved åtejakt og bruk av kameraovervåking/ elektronisk overvåking av fangstbåser er tiltak som kan effektivisere felling av jerv. Det foreslås å ta dette inn i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst § 29 a første ledd.

Videre foreslås følgende endringer i forskrift om utøvelse av jakt, felling og fangst § 34 annet ledd:

"For jerv kan tilsyn med kamera kombinert med elektronisk overvåking erstatte fysisk tilsyn. Følgende vilkår gjelder for kameraovervåking/elektronisk overvåking (...).

Det listes videre opp en rekke vilkår. De viktigste av disse er:

- Fangstbåsen skal plasseres slik at fysisk tilsyn kan gjennomføres uansett vær- og føreforhold.

- Viltkameraer skal sende bilde til jegeren minimum to ganger daglig, morgen og kveld.
- Viltkameraene må stilles slik at eventuelt et dyr som går inn i fangstbåsen kan identifiseres.
- Jegeren skal pr. SMS kunne kommunisere med kameraet slik at det tar bilde av båsen og sender det til jegeren.
- Som supplement til kameraet bør en fellesvarsler monteres, som sender varsel til jeger dersom lokket faller ned.

Fylkesrådets vurdering

Fylkesrådet vil slutte seg til regjeringens ønske om en rovviltforvaltning som har stor legitimitet i befolkningen. Rovviltforvaltningen skal være i samsvar med våre internasjonale forpliktelser både med hensyn til å ha bærekraftige rovviltstammer og sikre et livsgrunnlag for reindriftsnæringen. Den skal samtidig gi sauene økonomisk forutsigbarhet.

Et klart og entydig lovverk er en forutsetning i et demokrati. Der det er uklarheter og formuleringer som ikke er tilsiktede bør disse rettes opp. Fylkesrådet slutter seg til de foreslåtte endringene i nødvergebestemmelsene i naturmangfoldloven.

Rovviltforvaltningens dilemmaer mellom økonomisk, økologisk og sosial bærekraft er en krevende balanse som etter fylkesrådets skjønn best kan utføres gjennom et legitimt politisk håndverk. Etablering av et uavhengig klageorgan hvor departementet ikke har instruerende myndighet, vil ikke ha demokratisk forankring i samme grad og ikke gi god nok legitimitet. Det vil også stå på siden av regjeringens helhetlige politikk. I et politisk område med mange målkonflikter må det være et politisk ansvar å avveie de ulike hensyn. Antallet saker hvert år er heller ikke spesielt høyt, og bør kunne håndteres av departementet.

Fylkesrådet vil vise til at det i dag er en uforholdsmessig stor belastning for beitenæringen i nord. Forslag til endringer i fordeling av antallet ynglinger av rovvilt vil ikke endre på tap av beitedyr. Reindriften har store beiteinteresser som bør vektles langt sterkere i fordelingen av ynglinger av rovdyr. Fylkesrådet vil vise til at det er også en internasjonal forpliktelse og ivareta næringsinteressene til den samiske del av befolkningen. I tillegg er det en stor beitenæring nord for Dovre som også bør ha økonomisk forutsigbarhet på lik linje med resten av landet.

Fylkesrådet vil vise til at nye regioner som konsekvens av regionreformen ikke vil samsvare med de foreslått avgrensninger i rovviltmynders ansvar. Det bør være et mål at regionale grenser blir mest mulig lik for å understøtte regionreformen. Høringsdokumentene drøfter i liten grad konsekvensene av endrede grenser for forvaltningsregionene. Det er heller ikke drøftet inngående konsekvenser av å dele landet i to hva angår fastsettelse av bestandsmål. Rovviltforvaltningens sterke lokale dimensjon tilsier at en slik deling neppe vil fungere godt, selv om prinsippet kan være hensiktsmessig for å oppnå målene med antallet ynglinger.

Fylkesrådet vil vise til at planprosesser styrkes ved involvering i alle faser av planarbeid. Spesielt vil det være hensiktsmessig å trekke veksler på landbruksdirektoratets kunnskap og virkemidler i vurderingen av rovdyrpolitikken i det enkelte regionene. Fylkesrådet vil fremheve at en større involvering av landbruksdirektoratets kunnskap om saue- og reinbeitenæringene i regionen, kan gi mindre konfliktfylt rovdyrforvaltning.

Uttak av jerv må skje på med bakgrunn i mest mulig dyrevennlig metoder. Hiuttak som metode er ikke en tilfredsstillende løsning for å oppnå måltall. Uttak av jerv kan nå gjøres

med bruk av moderne teknologi som øker presisjonen i forvaltningen. De betingelser som departementet foreslår synes å tilfredsstille de krav som må settes for at bruk av lys og bås skal være humane virkemidler. Fylkesrådet vil anbefale at det åpnes for metoder for jervejakt slik som foreslått.

Konsekvenser for Nordland fylkeskommune

Saken har ikke økonomiske eller personellmessige konsekvenser for Nordland fylkeskommune. Saken har heller ingen konsekvenser for likestilling, miljø/klima, folkehelse, universell utforming, bygningsmessige forhold, samfunnsansvar ved anskaffelser og evt. andre relevante forhold.

Opprettelsen av 4 eller 5 forvaltningsregioner vil også gi behov for endringer av antall medlemmer i rovviltnemdene som oppnevnes av fylkestingene og for samisk representasjon. Det vil også for betydning for representasjon fra de ulike fylkestingene. Departementet har imidlertid ingen intensjon å redusere samisk representasjon andelsmessig i nemdene.

Fylkesrådets innstilling til vedtak

Nordland fylkesting gir følgende uttalelse til høring av endringer i naturmangfoldloven og rovviltforskriften:

1. Fylkestinget i Nordland ønsker en rovdyrforvaltning som balanserer internasjonale forpliktelser knyttet til rovdyrforvaltningen med gode og sikre økonomiske rammer for saue- og reinbeitenæringen.
2. Fylkestinget i Nordland slutter seg til de foreslåtte endringene i naturmangfoldlovens nødvergebestemmelser.
3. Rovviltforvaltningen har behov for avgjørelser basert på avveining av flere ulike politiske hensyn. Et selvstendig klageorgan kan ikke oppfylle disse betingelsene. Etablering av et eget klageorgan kan ikke støttes.
4. Konsekvensene av endringer i avgrensninger i forvaltningsregioner er ikke godt nok utredet. De samsvarer heller ikke med grensene for de nye regionene. Fylkestinget i Nordland vil med bakgrunn i det trykk som er som følger av rovdyrproblematikken, be om at Nordland fortsatt forblir en egen region for å kunne ivareta de lokale forholdene på en best mulig måte.
5. Forslag om oppdeling av landet i to og felles bestandsmål for hele landet er heller ikke godt nok utredet, og kan ikke gis tilslutning.
6. Fylkestinget slutter seg til:
 - a. å gi landbruksdirektoratet rett til å gi innspill til forvaltningsplaner
 - b. å gi kommunene rettslig klageadgang til vedtak fattet i henhold til rovviltforskriften
 - c. å tillate bruk av lys ved åtejakt på jerv og elektronisk overvåking av jervebåser.

Bodø den ...
Tomas Norvoll
fylkesrådsleder
sign

Kirsti Saxi
fylkesråd for kultur, miljø og folkehelse
sign

Vedlegg:
Høringsnotat fra departementet

1408256

Intern kommentarrunde

Sendt på kommentarrunde xx.xx.xxxx:

Godkjent av fylkesråden xx.xx.xxxx

Avdeling	Kommentar	Hensyntatt?
Kultur- miljø og folkehelseavdelingen		
Næringsavdelingen		
Samferdselsavdelingen		
Stabsavdelingen		
Statens vegvesen		
Ungdommens fylkesting		
Utdanningsavdelingen		
Økonomiavdelingen		
Andre		